

NR.2

TÄHEKE

1984

ISSN 0134-2266

Pille on teise klassi oktoobrilaps. Tema rinnas on ümmargune märk punase ristiga. See tähendab, et Pille on tähekesse sanitar. Ta käib kooliarsti ja meditsiiniõe juures ametit õppimas.

Pille vaatab, kuidas õde seob haiget sõrme. Tema proovib ka. Arst annab haigele tabletti. Pille ruttab veeklaasiga. Pille on virk tüdruk. Arstitoas tolmutõhkimine läheb tema käes kiiresti. «Üks, kaks, kolm ja kadunud on tolm,» ümised ta klaaskappi nühkides. Igal pool peab puhas olema. Arstilt kuulis Pille, et pisikud ei salli puhtust.

«Puhas laps on terve laps,» ütles arst.

Juba garderoobis hakkab Pille tähelapsi uurima. Kas vahetusjalatsid on jalas! Siis ei pääse pori õuest klassi. Aga söökla ukstel kontrollib ta koos teiste sanitaridega isegi küünealused üle. Ahto peidab küll käed selja taha, kuid Pille märkab ikkagi.

«Sul ju küünte all pisikute puhkekodu,» noomib ta.

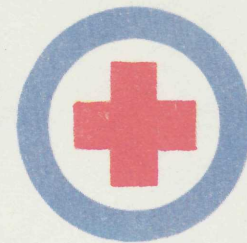
Lauas jälgib Pille, et kaaslased riivitud porgandit või keedetud peeti või hapukapsast sööksid. Kooli meditsiiniõe rääkis, et salatid aitavad lastel suuremaks ja tugevamaks saada. Arst ja õde nuputavad koos kooli kokatädidega maitsvaid ning tervisele kasulikke toite. Seepärast on Pillel hea meel, kui kõik taldrikud tühjaks saavad.

Kooliarsti ja -õe kõige tähtsam hool on haiguste ärahoidmine. Sanitarid on nende tublid abilised. Ei jõua ju arst ja õde igasse klassi puhtust ning korda nõudma, iga õpilase kammi ning taskurätikut kontrollima. Virgad ja tähelepanelikud sanitarid nagu Pille saavad sellega hästi hakkama. Pille kirjutas isegi tähekesse meelespea. Iga kord, kui ta midagi uut teada saab, läheb see pikemaks.

«KAS ON SEDA PALJU VÕI ON SEDA VÄHE,
MIS PEAB OKTOOBRI LAPSELE JÄÄMA PÄHE:
KUST LEIDA VITAMIINI BEE,
MIS KAHJU SEST, KUI PUUDUB SEE!
KUIS TALVEL KASUTADA LUND!
KUI PALJU VAJA ÕSSEL UND!
MIS KÕLBAB ESMAABIPAUNA!
KUI TIHTI MINEMA PEAB SAUNA!
MIS HAIGUSEST PEAL TIPID-TÄPID!
KUIS SÄTTIDA KOMPRESSIKS LAPPI!»

Arsti abiline

AGNES JÜRGENS

Illustreerinud RAIVO JÄRVI

Äkki sai lasteaias võimlemissaalist mets. Seal kasvas lühemaid ja kõrgemaid, nõtkemaid ja tugevamaid puid. Kõik nad liigutasid tuule käes oma oksid ja sirutasid latvu kõrgele-kõrgele, päikese poole. Veel veidi aega, ja puudest said jänkud, kes vallatult ringi hüppasid. Nad polnud küll valged nagu talvel harilikult, vaid hoopis mustades spordipükstes ja kollastes särkides. Kehalise kasvatuse tund oli alanud.

Võimlemistunniks on kasvatajal ikka midagi huvitavat, koguni põnevad varuks.

«Ükskord võimlesime terve muinasjutu algusest lõpuni,» rääkisid lapsed. «Kasvataja jutustas ja näitas liigutusi ette. Meie hõljusime lumehelvestena, tuiskasime tuulena ringi, muutusime pikakoivalisteks metskiitsedeks ja müdisime päkapikkudena.»

Nüüdki olid plastmassist kettad kord autoroolid, kord mütsid, siis jälle pesad, mille ümber linnukesed lendlesid. Nii on hoopis lõbusam ja harjutused tulevad ka tükk maad paremini välja.

Kukerpalliga oli tegu. See on üsna raske harjutus. Anneli proovis ja proovis, aga kukerpall ei tahtnud kuidagi veerema hakata.

«Suru pea hästi põlvede vastu ja hoia selg kumer,» õpetas kasvataja. «Ole ümmargune nagu pall, siis veered sama hästi.» Kõige ilusama kukerpalli tegi Gretel. Tema käib võimlemistreeningutel ja tahab sportlaseks hakata. Kõik, mis algul raske, saab harjutades selgeks. Lihtsamast lihtsamat asja — kõndimist — tuleb ka õppida, enne kui see ilusti välja tuleb.

Tunni lõpus mängiti «Üle soo minekut». Saali põrand oli mängult soo. Lapsed tohtisid ainult mööda kettaid, mättalt-mättale hüpata. Kes võita tahtis, pidi kiire ja osav olema. Teistest agaramad olid seekord Lauri, Siret ja Toomas. Ainult et Lauril «said jalad märjaks».

Ila rühma lapsed ütlesid: vahvamat tundi kui võimlemine polegi. Seal võib teha kõike, mis meeldib: joosta, hüpata, mängida, võistelda. Võimlemistund lõppes. Kakskümmend viis poissi-tüdrukut said kogu päevaks kaasa hea tuju ja reipa meele.

Hea tuju tund

Tallinna 105. Lastepäevakodu Ila rühmas käis
ANNE LILL

Kasvataja MAIA PRIIMETS lastega.
Pildistanud TIIT KOHA

Harakad

HARAKAD
KESK PÖÖSASTIKKU VARJULIST
HARJUTAVAD
KAUNIL HÄÄLEL KARJUMIST:

TER
KRAA BITS
NA
S,

KRAA DE
D
M
DIKLAASI!

Tõlkinud LEELO TUNGAL

Järgmisel kuul, kevadisel koolivaheajal, söidab meie lastele külla palju lastekirjanikke üle kogu Nõukogudemaa. Nad tulevad osa võtma Üleliidulisest Laste- ja Noorsooraamatu nädalast, mis peetakse sel aastal Eestimaal. Usbeki NSV-st on lubanud meie raamatupeole sõita komsomolipreemia laureaati RAIM FARHADI.

ESIMESEKS REAKS ON KILKAV TILK...
LINNULAULU VIDIN TEISES REAS ON.
KOLMAS RIDA — OJAKESE VILK...
SALM SAI VALMIS — SINULGI TA PEAS ON!

Värviteler

KIRJUID PILTE NÄITAB TELER,
KUI TAL KRUTID NUPPE.
MEILE IGAL ÖHTUL TELER
RÄÄGIB MUINASJUTTE.

MEMME KÕRVAL LAPSELAPSED,
KÕIGIL KIKKIS KÕRVAD —
HEA ON OLLA LAPSELAPSEL
VANAEMA KÕRVAL!

ASENDADA VÕIB JU TELER
MEMME MUINASJUTTE —
EI TA HELLITUSI TELER
ASENDA TEPS MITTE!

Hajameelne krokodill

KUST SA TULED, KROKODILL!
«TURULT TULEN, VARBAL VILL!
LASTELE SAIN ŠOKOLAADI,
MARMELAADI,
LIMONAADI,

PRÄÄNIKUID TÕIN MITU KOTTI,
KIRSIMOOSI JA KOMPOTTI...»
KUS NAD ON SIIS!

«KÕIK, MIS TÕIN,
PIKA TEE PEAL ÄRA SÕIN!»

Illustreerinud HELDUR LARETEI

INGE TRIKKEL **Jäneseema pirukas**

Jäneseema oli porgandipiruka küpsetanud ja sellest metsaelanikele teada andnud.

Ise närveeris, kas ikka keegi tuleb, ja kui tuleb, siis kuidas maitseb.

Hiirepoeg vudis kõige enne kohale, uudistas jäneseema punast põlde, maitstes pirukast killukese ja ütles:

«Juustust oleks nagu puudu.»

Siil tuli sibades, okkad püsti.

«Piima vist vähe taignasse segatud,» podises.

Orav vilksas männiladvast alla, nixsis ja näksis.

«Pähklid oleksid kasuks tulnud,» arvas tema.

Metskits kepsles kiiresti jaole.

«Mina lisaksin natuke noore kapsa lehti.»

Punane händ vonkles mööda — reinuvader hiilis ligi.

«Hakitud kanatiivakest oleks sisse soovinud.»

Kriimsilm volksas kohale, haukas priske pala.

«Noore talle leemekest oleks maitseks kulunud.»

Siis tuli karu, istus tõtsakile mätta otsa.

«Lusikatäis mett oleks õige meki andnud,» tahtis ta alustada, kuid tõstis selle asemel teise tüki ette.

Sõi. Mõnules. Ähkis.

«Mida rohkem ma su pidurooga maitsen, seda parem see on,» kiitis karu haavikuemandat hüva piruka eest ning palus ta järgmiseks pühapäevaks enda juurde mustikakoogile.

Jäneseema polnudki enam kaua aega külas käinud.

Nii hea meel oli.

Kuidas lund hakkas sadama

Jaapani muinasjutt

Lastele jutustanud ANDRES JAAKSOO

Jah, ennemuistsel ajal ei teadnud inimesed lumest veel midagi. . . Kord tulnud üks kõndimisest kahvatu, valge habemega vanamees kusagilt põhjamaalt inimeste juurde. Olnud teine väsinud ja jäänud teemajja jalgu puhkama. Teemajas tungelnud rahvamurd. Kõik arutanud midagi omavahel kärsitult ja kärarikkalt, kuid otsusele polnud ikkagi jõudnud. Eks rändur siis küsinud, mis rahvast vaevab. Inimesed vastanud nõnda: «Saime sõnumi, et homme saabub meie maile siinne valitseja. Kõik on kästnud puhtaks pühkida, et härral ei hakkaks silma ainumatki tolmu-kübet, olgu siis teel või siin külas. Miski ei tohi ta pilku riivata. Teistes külates ei suudetud seda käsku täita. Paljud jäid oma peast ilma ja paljud pandi sellepärast vangikongi. Nüüd me ei teagi, kuidas olla ja mida teha. Sest aega koristamiseks pole peaaegu jäänud. . . »
Võõras mees jäi möffesse ja ütles siis:

«Ma arvan, et suudan teid aidata. Kas teate, mis asi on lumi? Lumi on külm, valge ja väga ilus. Kui lumi teie küla üle puistab, kõik põllud ja künkaküljed valeva vaibaga katab, jääb teie valitseja kindlasti rahule.»

Järgmisel hommikul ärganud küla tavalisest varem. Inimesed tundnud kohe, et kambrid olnud kunnatult kõledad, käed-jalad kohmetanud. Läänud siis õue ja jäänud jahmunult seisma. Kogu küla, põllud ja künkaküljed, majad ja puud ja teed olnud valevalged, aga taevast langenud heledaid ebemeid aina juurde. See oligi lumi, millest väsinud teeline õhtu oli rääkinud! Inimesed unustanud külma küünistused, jooksnud huisates õue peal ringi ja püüdnud helbeid. Siis tulnud neile meelde kõndimisest kahvatu, valge habemega mees. Nad rutanud sedamaid külavanema juurde, kuhu teeline oli ööseks jäänud. Aga võõra voodi olnud tühi ja meest ennast polnud kusagil. Räägitakse, et see mees olnud Lumi ise, kes suures uudishimus tulnud kaugelt põhjamaalt inimesi uudistama.

Ja et inimestele hakanud lumi meeldima, tuleb see valge habemega mees nüüd talviti ikka ja jälle inimeste juurde.

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

Tuisk

JOEL SANG

TUISK MATAB KINNI KÕIK AKNAD JA AVAD,
PESAKASTID JA TAIMELAVAD.
NALJALT NÜÜD VÄLJA EI POE.

OMNIBUSSID JA AEROPLAANID
MAHA MATNUD ON SÕIDU PLAANID,
SÕIDUPLAANID EI LOE.

LUMME ON TUISANUD TEED JA RAJAD.
ÄGEDALT TOSSAVAD KATLAMAJAD,
ET OLEKS TUBADES SOE.

AGA IULGEMAD JUSSID JA JAANID
HAARAVAD NURGAST SUUSAD JA SAANID,
TÕMBAVAD ÜLES KRAE.

AJAVAD VÄLJA MITMED SAJAD
SUUSATAJAD JA KELGUTAJAD
UUED RAJAD, ETS KAE!

Hommikul

KAI VASAMÄE

MILLEKS LAPSEGA PRAGADA!
LAPS TAHAB HOMMIKUL MAGADA.
MILLEKS TEKKI PEALT SIKUTADA!
LAPS SOOVIB VEIDI VEEL PIKUTADA.
MILLEKS KÄRKIDA: «RUTTU TEE!»!
LAPS PALUB HETKEKS TUTTU VEEL.
MILLEKS LAPSEGA RIIELDA!
ÕELDA, ET EMMEL ON KIIRE JA...
LASKE TEKI ALLA VÄIKESED KITIPUTUD,
KÕDI TEEVAD NEED — LAPS TÕUSEB IMERUTTU!

Abilised

MART HELME

OLI LAUPÄEVANE PÄEV JA EMAL KÄED-JALAD TÕÖD TÄIS. KÕOGIS PLIIDIL PODISES TOIT, VANNITOAS MÜDISES PESUMASIN JA ELUTOAS UNDAK TOLMUIMEJA. KUI EMALE NÄIS, ET TA OMA TOIMETUSTESSE JUBA TÄIESTI UPPUMAS ON, HÜÜDIS TA LASTETUPPA: «LAPSED, TE VÕIKSITE MULLE APPI TULLA!» «AGA ME JU AITAME SIND,» VASTASID LAPSED. «KUIDAS NII,» EI SAANUD EMA ARU. «MUIDUGI,» VASTAS MAARJA KÕIGI EEST. «ME JU MÄNGIME VAIKSELT EGA SEGA SIND.»

Lend

OLIVIA SAAR

MÄGI PAIGAL PÜSIB,
EI TA KOHALT NIHKU,
HAARAN KELGUNÕORI
TUGEVASTI PIHKU.
MÄGI PAIGAL PÜSIB,
AGA MINA LENDAN —
ÜLEKAELA HANGES
VEND EI TUNNE VENDA.

Lumemees

SPIRIDON VANGELI
Moldaavia kirjanik

Tõlkinud ANDRES JAAKSOO

SAJAB LUND. LUMEHELBED LANGEVAD DŽEORDŽE KÕR-
VIKULE. MÜTS SAAB LUMEST VALGEKS. AGA DŽEORDŽEL
POLE AEGA HELBEID EEMALE PELETADA. TEMA MÄTSIB
LUMEMEEST. DŽEORDŽE TEEB TALLE SILMAD JA SUU.
LUMEMEES NAERATAB.

«KOHE NÄHA, ET HEA SÜDAMEGA INIMENE,» ÜTLEB
DŽEORDŽE. «EGAS TA MUIDU NÕNDA LAHKELT NAERA-
TAKS.»

Kapten

OTT ARDER

ÜKSKORD AEG VIIB ÕHTUSSE
PIKEMAGI PÄEVA.
ASTUB VÄIKE KAPTEN SIIS
OMA SUURDE LAEVA.
KAENLAS ON TAL PEHME PADI,
PÖSES HERNEKOMMID.
SÕIDAB TASA LÄBI ÕÕ,
SADAMAKS ON HOMMIK.

PÄRN 83

Hispaania

Hispaania kuningriik võttis meid vastu 44-kraadise kuumusega. Sevilla tänavad olid peaaegu tühjad. Keskpäevase leitsaku ajal suurem osa inimestest puhkab. Alles pärastlõunal kella nelja paiku algab jälle töö ning sagimine. Lausa elavaks muutub aga linn õhtul kella kümnest.

Sevillas on hästi hoitud vanaaegsete elamute rajoon. Seal looklevad kitsad tänavad, nende ääres seisavad rōdudega lumivalged majakesed. Igal majal on lahtine koridor või siseõu, kuhu ka võõras võib sisse astuda. Kōikjal, ka majade seintel, õitsevad lilled.

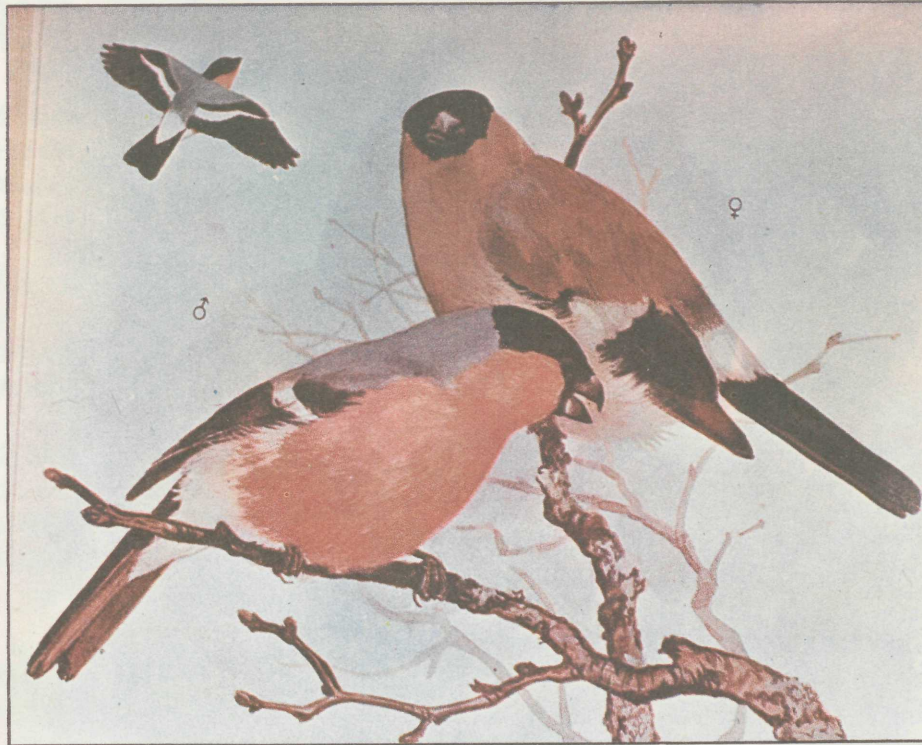
Paljud mälestusmärgid on pühendatud kuulsatele hispaanlastele. Sevilla ũhte kirikusse on maetud Kolumbus — Ameerika avastaja. Väikeses Alcala linnakeses külastasime kirjanik Cervantese kodu, kus valmis tema romaan vaprast rüüflist don Quijotest (loe: don kihhotest). Maalikunstnike Goya ja Picasso töödest peetakse siin väga lugu. Picasso pühendas paljud pildid lastele ja rahuvõitlusele.

Omaette sündmus hispaanlastele on härjavõitlus. Härjavõitlejaid — toreadoore — tuntakse ja teatakse kōikjal. Nende kuulsust saab võrrelda väejuhtide kuulsusega. Toreadoorid peavad õigustama publiku armastust hulljulguse ja osavusega. Nad peavad ũlitāpselt lehitama punast rātikut, mis hārga ārritab, ja ũhe osava mōōgatorkega looma surmama. Pisemgi komistus — ja hoopis hārg võib vōitjaks tulla. Hispaanlased elavad sellele väga pingelisele etendusele tuliselt kaasa. Igale õnnestumisele või ebaõnnestumisele järgneb alati kōrvulukustav kisa.

Palju pōnevat nāgime Hispaania kunagises pealinnas Toledos. See linn-museum asub suurte kaljude otsas Tajo jōe kāārus. Tänapāeval on riigi pealinnaks Madrid. Siin asub ka kuninga-loss. Kōikjal, kus vōimalik, māngisid lapsed jalgpalli. See spordiala on Hispaanias vāga populaarne. Isegi suurte majade yāhele olid ũles seatud jalgpallivāravad. Ilupōōsaste kaitseks aga pannakse traatvōrk. Meelsasti kihutavad lapsed ka rulluisude ja rulalaudadega.

Palmid, oliivi- ja apelsinipuud, bambusesalud, kaktused... Lisaks hārvavōitlus, sũtitavad tantsurũtmid, idamaised lossid. Need kōik jāid meelde Hispaaniast.

ALO PÖLDMÄE

Leevike

Pakane toob aeda punaste pugu-
dega leevikesed. Seal nad siis
istuvad, mustad mütsid peas, ja
laulavad oma vaikseid laule. Kui
lendu lähevad, siis on hästi
näha valget sabapeasel ja tiival.
Õieti polegi kõik leevikesed puna-
sed. On ka roosakashalle. Roo-
sakashallid on emalinnud, punased
aga isaleevikesed. Paljudel laulu-
lindudel emased ei laula, leevi-
kese-emad laulavad aga mõni-
kord paremini kui isad. Leevikeste
lauluaeg algab juba jaanuarikuus.
Siis on päevad veel lühikesed ja
pimedavõitu ning laulul pole õiget
hoogu. Mõned aastad tagasi kinni
püütud ja helilindistamiseks puuri-
pistetud isaleevike hakkas alati
just siis laulma, kui päike tuppa
paistis. Nii sai laul lindile ja
lind jälle puu otsa. Õues lindsis-

tamiseks oli leevikese laul liiga
vaikne. Ta kutsuvad viled kostavad
üsna kaugele, laul mitte. Kust
tulevad leevikesed talveks aeda?
Metsast. Talvel on meil leevikesi
ka põhjamaalt. Nii jätkub neid
metsa ja aedadesse, mõnikord
salkadenagi. Lindude toidulaual või
toiduplatsil, kui sinna poetada
umbrohuseemneid, on leevikesed
tavalised talikülalised. Muidu nakit-
sevad nad oma jämedate mustade
nokkadega kas sireli või vahtra
seemnete kallal.

Märtsis-aprillis kaovad punased ja
roosakashallid linnu-ubinad aia-
puult. Need leevikesed, kes meile
jäävad, asuvad jälle metsadesse.
Kui mõnele meeldibki aed või
majade naabus, siis elab ta seal
vaikelt ja tagasihoidlikult.

Pesagi punub emaleevike tihedasse
kuusevõrasse nii, et seda õige
raske leida on. Pesategemise eel
võib leevikesepaari mõnikord näha
nokkapidi koos. Niisugused on
nende pulmakombed: isaleevike
annab oma kaasale toitu. Män-
gult, sest toitu... tegelikult po-
legi! Selline pulmakomme on ka
tuvidel ja veel mõnedel lindu-
del.

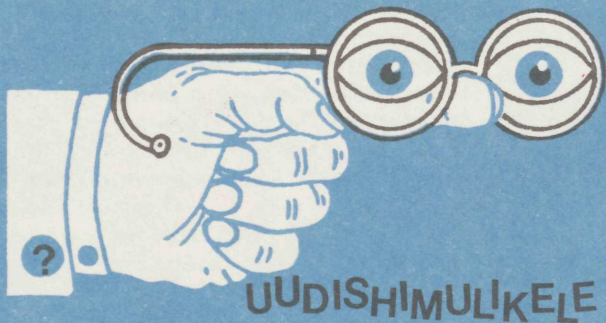
Leevikese pesa kuusehekis võib
ära tunda vanalinde nägematagi.
See on ehitatud raagudest ja
vooderdatud peenikeste rohujuure-
narmastega. Vanasti, kui veo- ja
tööloomadena hobuseid peeti, lei-
dus leevikesepesades ka rohkesti
hobusesabajõhve.

Raagudest pessa muneb emaleevike
neli-viis valkjassinist musta ja pruu-
niga kirjatud muna. Kui kõik
läheb hästi, siis kasvavad üles
pojad, kellel toiduks vanemate
pugudes poolpehmeks leotatud
seemned, sekka harv ämblik või
mõni väike muu mutukas.

Leevike on muidu üsna usaldav
lind. Sirelipõõsas seemneid naksivat
leevikest võib vaadelda mõne
meetri pealt. Puurist lahtilastud
lindki ei põgene metsa, vaid
jääb sinnasamasse. Toidulaual või-
vad leevikesed omavahel tülitse-
da küll. Siis on õigus kõigepealt
nendel, kes ülemad. Teised peavad
ootama senikaua, kui ülemleevi-
kesed kõhud täis saavad. Alles
siis võivad järgmised toidu juurde
asuda. Mõni on sellist korda
nõudes teiste äraajamisega nii
ametis, et ei saa ise ivagi
nokka.

Niisugune lind on leevike ehk
tombak ehk punapugu ehk krüük-
sulind või tuitsutaja või õuna-
puulind või punnpuu. Näe, kui
palju nimesid!

FRED JÜSSI

UUDISHIMULIKELE

KAS EESTLASED ON TALIOLÜMPIAL MEDALEID VÖITNUD!

Jah on. Ants Antson võitis 1964. aastal Innsbruckis kuldmedali 1500 m kiiruisutamises. Seni on ta ainus eesti sportlane, kes taliolümpial võitjaks on tulnud.

MIDA VANASTI VASTLAPÄEVAL TEHTI!

Vastlapäev on liikuv püha, mis tavaliselt langeb veebruari-, vahel märtsikuusse. Vastlapäev on alati noorkuu esimesel teispäeval. Tänavu on vastlapäev 6. märtsil. Vastlapäeval olid ketramine, nõelumine ja kudumine keelatud. Kes keelu vastu eksis, sel pidid kasvama viletsad lambad. Küll aga soovitati sel päeval juukseid lõigata, siis pidid need ilusti kasvama. Tuntud komme oli liulaskmine. Mida pikem liug, seda pikemad linad kasvavad. Vastlapäeva söögiks oli herne- või oasupp seajalgadega.

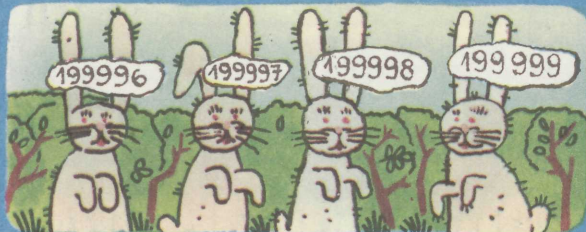
MIS ON METEOR!

Kosmoses on peale taevakehade — tähtede ja planeetide — ka kive, suuri ja väiksemaid tolmuühendeid. Need kosmilised kehad liiguvad väga mitmes suunas. Aeg-ajalt satuvad mõned neist Maa lähedusse ja lendavad õhus suure kiirusega. Kiiruse tõttu kehake kuumeneb, lööb leegitsema, helgib ning lõpuks laguneb. Seda helenduvat kehakest kutsutaksegi meteooriks ehk lendtäheks.

MILLAL MEREVESI KÜLMUB!

Lompidele tekib jää juba siis, kui külma on vähe, 0 kuni miinus 1 kraadi. Merevesi on soolane. Vees sisalduva soola tõttu külmubki merevesi madalamal temperatuuril — miinus 2 kraadi juures.

MISSUGUSEID LOOMI ON MEIE METSADES KÕIGE ROHKEM!

Jäneseid. Neid on peaaegu kakssada tuhat. Sooljale kasukale vaatamata pole nende elu talvel sugugi kerge. Pakase ja nälja sunnil, sageli koerte ning jahimeeste eest põgenes peavad jäneseid alatasa ringi lippama. Higinena ja väsinuna jäävad nad siis mõne põõsa varju. See aga ei paku kaitset tuisu ega külma eest. Pikal ja külmal talvel kannatavad jäneseid sageli haiguste käes. Sügava lume alt on ka toiduhankimine raske. Seepärast ei pea paljud haavikuemandad kevadeni vastu.

Mänguarst

**MÄNGIN KODUS ARSTI,
HAIGEID TULEB VARSTI.
TULEB ÖDE, SÜLES KARU,
MIS ON VAJA, EI SAA ARU.**

**KRAADIKLAASI VÖTAN KAPIST,
MIS ON TEHTUD VALGEST PAPIST.
KARULE NÜÜD ROHTU ANNAN,
VOODISSE TA RUTTU KANNAN.**

**KARULE TEEN MÄNGULT SÖSTI,
VARSTI TEMA TÕUSEB PÜSTI.
TÄNAB ÖDE TUBLIT ARSTI,
KELLEKS SAAB KA TEMA VARSTI.**

KRISTI SEPP,
Paide 3. Keskkooli
IIIa klassi õpilane

„Visu“ suusad, „Salvo“ kelk

**MUL ISA «VISU» SUUSAD TÕI
JA SAAPAD SINNA JUURDE.
KUID KUKKODES PEA ÄRA LÕIN,
SAIN MUHU ÜSNA SUURE.**

**MUL ROHELINE «SALVO» KELK.
VAAT SELLEGA SAAB SÕITA
MÄEST ALLA NII KUI KERAVÄLK —
JA TEISI LAPSI VÕITA.**

**HEA, ET KA LUMI TULI NÜÜD.
SAAB LUMEMEMME TEHA.
TAL PORGAND NINAKS; LUMERÜÜS
ON TEMA JÄME KEHA.**

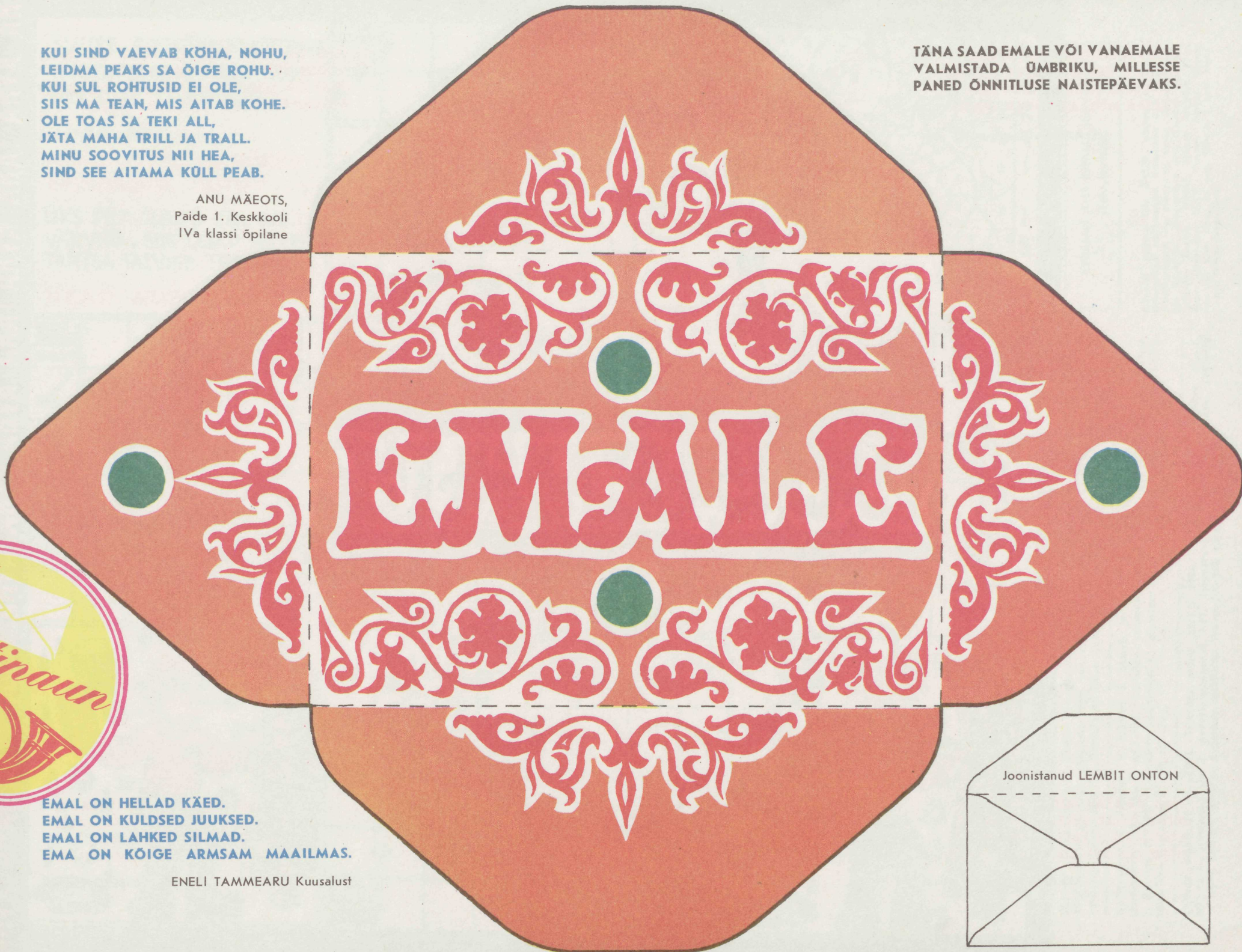
KIRKE KANGRO,
Ruila 8-kl. Kooli
II klassi õpilane

KUI SIND VAEVAB KÕHA, NOHU,
LEIDMA PEAKS SA ÕIGE ROHU.
KUI SUL ROHTUSID EI OLE,
SIIS MA TEAN, MIS AITAB KOHE.
OLE TOAS SA TEKI ALL,
JÄTA MAHA TRILL JA TRALL.
MINU SOOVITUS NII HEA,
SIND SEE AITAMA KÜLL PEAB.

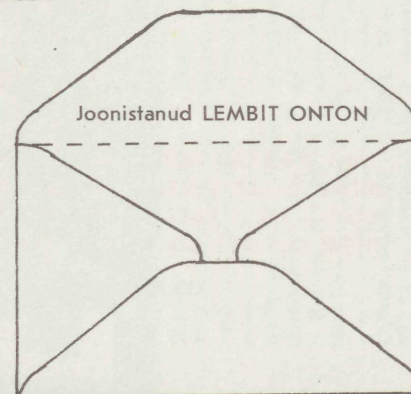
ANU MÄEOTS,
Paide 1. Keskkooli
IVa klassi õpilane

TÄNA SAAD EMALE VÕI VANAEMALE
VALMISTADA ÜMBRIKU, MILLESSE
PANED ÕNNITLUSE NAISTEPÄEVAKS.

EMAL ON HELLAD KÄED.
EMAL ON KULDSED JUUKSED.
EMAL ON LAHKED SILMAD.
EMA ON KÕIGE ARMSAM MAAILMAS.

ENELI TAMMEARU Kuusalust

JÄNES KEKSIDES TEEB SOOJA,
MÖTLEB, KES ON TALVE LOOJA.
VÄHESEKS JÄÄB TOIDUVARU.
VÄLJAS MÖLLAB TUGEV MARU.

SIE AARMA Kingissepast

MUL ON ÜKS ÖDE, TA NIMI ON REET,
KODUS TIHTI TA LAULUSID TEEB.
TUJU ON LÖBUS TAL, RÖOMUS ON MEEL,
KÜLLAP TAL KOERUSI PALJU ON SEES.

MARI UBA Tartust

VANEMALE

EMA VAATAB MULLE OTSA,
MINA TALLE SÜLLE POTSAN.
KIMBU LILLI TALLE ANNAN,
NEED ON ÖRNAD, LILLAD, VALGED.

KERT HEINSOO Kuusalust

MULLE MEELDIB MÕISTATADA,
PÄHKLIT KATKI HAMMUSTADA.
SEE ON HUVITAV JA HEA,
TARKUST JUURDE SAAB MU PEA.

ALLIKI KRUBERG Narvast

Veebruar

LEELO TUNGAL

VASTU KARMI VEEBRUARI
KINNAS KAOTAS SÕBRATARI.
NAGU YANG KESK LUMEHANGE
SEISIS, PÕIAL KÜLMAST KANGE.

OTSIS OMA PERENAIST TA —
KAS SIIS KUSAGILT EI PAISTA
PALJAKÄSI KÕNDIV PIIGA!
KÜLM EHK TALLEGI TEEB LIIGA!

VÄIKE KINNAS SUURES LINNAS
OOTAS, KURBUS VILLARINNAS ...
LÕPUKS TÛDIS, NUTMAST LAKKAS —
HOOPIS LEEVIKESEKS HAKKAS!

Illustreerinud AILI ERMEL

HIND 20 KOP.

ИНДЕКС 7834

